

Urmaș al lui Brinsmead?

16 iunie 2008

Gili Cârstea

Într-o emisiune recentă la „Oameni și Perspective,” prietenul meu Edi Constantinescu face o declarație uimitoare, afirmând că eu susțin poziția lui Brinsmead despre eradicarea naturii umane.

Subiectul aceluși talk-show fiind perfecționismul, Edi și Sorin Petrof au ajuns cumva la teologia lui Brinsmead, care vedea eradicarea naturii pământești ca un efect al lucrării lui Hristos în Ziua Ispășirii pentru cei vii, și instalarea naturii divine în locul celei firești. Spre a exemplifica cine sunt urmașii de azi ai lui Brinsmead, Edi a ținut să remarce poziția mea din cartea „Păcatul Cetății.” Iată ce spune el:

„În România, cartea „Păcatul Cetății,” de exemplu – de fapt Gili este prietenul meu – mă rog, este împotriva lui Brinsmead, teoretic, dar, de fapt, „Păcatul Cetății” reiterează punct cu punct teza lui Brinsmead despre eradicarea firii pământești.”

Cum a ajuns el la o astfel de concluzie este peste puterea mea de înțelegere, cunoscut fiind faptul că Edi este un analist reductibil.

Unde susțin eu așa ceva în „Păcatul Cetății,” sau în numeroasele articole despre curățirea sanctuarului publicate pe acest sit? Există undeva măcar o aluzie, o formulare nefericită din care să se poată specula o astfel de concluzie?

Din contră, am scris anii trecuți un articol despre eșecul teologiei lui Brinsmead, în care condamnam tocmai piatra unghiulară a doctrinei lui, adică eradicarea naturii pământești sub Ploaia Târzie.

Iată ce afirmam în acel articol:

„O singură deficiență a avut teologia lor, iar aceasta s-a dovedit fatală. Robert Brinsmead susținea că lucrarea Duhului Sfânt din ziua ispășirii finale ar consta din eradicarea naturii pământești. Ce înțelegea el prin aceasta este greu de definit, dar simpla formulare producea neînțelegeri majore. Se crea impresia că sub ploaia târzie, printr-un gest divin, natura umană este eliminată, fiind plantată în loc natura divină.

„Este ca și cum am spune că unirea dintre hardware și software ar distruge partea de hardware. Un calculator este alcătuit din componente fizice. El nu poate funcționa dacă ansamblul nu este înzestrat și cu un set de programe informatice, un

sistem de operare al cărui rol este să pună la lucru în mod armonios diferitele componente ale sistemului. Fără sistemul de operare, hard discul nu știe unde și cum să stocheze informația, memoria nu știe ce să facă cu ea chiar dacă i se oferă, placa video nu știe unde să trimită produsul ei final, iar monitorul nu ar fi capabil decât de afișarea unei liniuțe intermitente într-un colț. Instalarea sistemului de operare nu produce “eradicarea” componentelor fizice; el doar coordonează diferitele lor capacități și le pune în valoare potențialul. Sistemul de operare nu se “vede” decât în produsul final. El stă în umbră, și toată gloria pare să aparțină componentelor fizice, deși fără el nimic nu funcționează.

„Aceasta a fost eroarea fatală a mișcării lui Brinsmead, deși ei fuseseră mai aproape ca oricând de monumentală și splendidă noastră doctrină despre sanctuar. Speculând această gravă greșală, savanții noștri au aruncat dispreț asupra întregului concept despre ziua ispășirii finale, despre curățirea sanctuarului și locuirea Duhului Sfânt în templul inimii.”

Sutele de articole despre nunta și părtășia cu natura divină stau ca mărturie despre credința noastră că lucrarea lui Hristos în Sfânta Sfintelor nu produce eradicarea naturii umane, ci unirea dintre natura umană și natura divină.

În cartea „Păcatul Cetății” există un capitol întreg dedicat acestui subiect, cu zeci de citate din Spiritul Profetic despre părtășia cu natura divină. Laitmotivul acestor pasaje inspirate este COL 307: „Nunta reprezintă unirea dintre uman și divin.”

Dacă „nunta reprezintă unirea dintre uman și divin,” așa cum susținem și noi cu tărie, atunci este imposibil ca nunta să reprezinte eradicarea naturii umane și instalarea naturii divine în om.

Isus este exemplul nostru la acest subiect. În El, cele două naturi au fost unite perfect, lucru care ducea la ascultare perfectă de legea lui Dumnezeu. Nu se spune nicăieri că natura Lui umană era eradicată, sau anihilată cumva. Hristos a demonstrat că atunci când devenim o locuință a lui Dumnezeu prin Duhul, natura umană se desfată să facă voia lui Dumnezeu, colaborând perfect cu natura divină. Unirea dintre cele două naturi produce armonie desăvârșită, neprihănire autentică, adică ascultare de legea lui Dumnezeu.

Dar îi ofer lui Edi o circumstanță atenuantă, deși gestul în sine este umilitor pentru un cercetător de un asemenea calibru. Poate că el a confundat, în articolele mele, natura umană cu legea păcatului și a morții.

Da, eu susțin că legea păcatului și a morții va fi complet eliminată la Ziua Ispășirii pentru cei vii, fiind spulberată de legea Duhului de viață (Romani 8). Dar legea păcatului și a morții nu este același lucru cu natura umană.

Legea păcatului și a morții este un produs nociv al naturii umane atunci când aceasta se desparte de natura divină, lucru care s-a întâmplat în Eden. Adam a fost creat conform scopului lui Dumnezeu (DA 161), ca un templu în care locuia

Creatorul. Natura lui umană și natura divină erau unite, și de aceea Adam putea trăi în neprihănire.

Trecând de partea rebeliunii lui Satana, el a ales să se despartă de Dumnezeu, de izvorul vieții, și astfel natura divină l-a părăsit. În locul sistemului de operare divin, controlul a fost preluat de legea păcatului și a morții, cu directiva ei supremă, criminalul instinct de conservare. Așa s-a născut în om dispoziția de a-L omorî pe Dumnezeu, o vrăjmășie ascunsă și de nestăpânit, dovedită la singura generație care a avut ocazia să aibă fizic în mijlocul ei un Templu al lui Dumnezeu. Și se va mai dovedi o dată, când o generație va avea din nou ocazia să aibă fizic în mijlocul ei un grup de oameni care vor fi făcuți asemenea Fratelui lor mai mare.

Natura umană nu este bună sau rea. Ea funcționează conform legii care este instalată în minte. Suntem controlați de legea păcatului și a morții? Atunci rezultatul este nelegiuire, indiferent cât de mult sau bine a murit Hristos pentru noi, sau în locul nostru. Suntem sub controlul legii Duhului de viață care locuia în Hristos? Atunci rezultatul este neprihănire, o ascultare desăvârșită de legea lui Dumnezeu.

Prin urmare, natura umană nu trebuie eradicată. Ea doar are nevoie de legământul cel veșnic, o instalare a sistemului de operare divin în templul sufletului, spre a funcționa ireproșabil, exact ca Dumnezeu, exact ca Hristos, exact ca îngerii și ființele necăzute din univers.

Acesta este scopul etern al lui Dumnezeu, și va fi realizat cu generația finală a poporului sfânt, indiferent ce cred savanții noștri despre el.
